

Table of Contents

หมา	2
บรรพบุรุษและที่มาของความเชื่อ.....	2
ชีววิทยา.....	3
บทบาทกับมนุษย์.....	5
ปอมเมอเรเนียน (Pomeranian)	5
ลักษณะนิสัย.....	5
ขนาดของปอมเมอเรเนียน	6
บุคลิกของปอมเมอเรเนียน.....	6
บรรณานุกรม	7

กลับมาสำรวจ

หมา หรือคำสุภาพว่า **สุนัข** (ชื่อวิทยาศาสตร์: *Canis familiaris*[4][5] หรือ *Canis lupus familiaris*[5]) เป็นสัตว์ที่สืบเชื้อสายมาจากหมาป่าที่ปรับตัวเป็นสัตว์เลี้ยงที่มักซุกหูกขึ้นสูง หมาสืบสายพันธุ์จากหมาป่าโบราณที่สูญพันธุ์แล้ว[6][7] และญาติใกล้ชิดกับหมาที่สุดที่ยังมีชีวิตอยู่คือหมาป่าสมัยใหม่[8] หมาเป็นสัตว์สี่เท้าที่ถูกปรับเป็นสัตว์เลี้ยง[9][8]ให้กับคนเก็บของป่าล่าสัตว์เมื่อมากกว่า 15,000 ปีก่อน[7] ซึ่งอยู่ก่อนหน้าการพัฒนาด้านเกษตรกรรม[1](แซ่หวัง, 2565)

เนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องกับมนุษย์เป็นเวลายาวนาน ทำให้มากมายเป็นสัตว์เลี้ยงของคนจำนวนมาก[10] และสามารถเจริญเติบโตด้วยอาหารที่อุดมไปด้วยแป้งซึ่งสำหรับวงศ์สุนัขอื่น ๆ ถือว่าไม่เพียงพอ[11] หลายสหัสวรรษถัดมา หมาเริ่มปรับตัวกรรมให้เข้ากับพฤติกรรมของมนุษย์โดยเฉพาะ และพันธะระหว่างมนุษย์-วงศ์สุนัขยังคงเป็นหัวข้องานวิจัย[12]

หมาถูกคัดเลือกผสมพันธุ์มาเป็นเวลาพันปีจนมีพฤติกรรม การรับรู้ทางประสาทสัมผัส และลักษณะทางกายภาพที่หลากหลาย[13] พันธุ์หมามีรูปร่าง ขนาด และสีต่างกัน โดยมีบทบาทต่อมนุษย์หลายแบบ เช่น ล่าสัตว์, ไล่ต้อน, ลากสิ่งของ, บัองกันสถานที่, ช่วยเหลือตำรวจและทหาร, เพื่อนมิตร, รักษา และช่วยเหลือคนพิการ อิทธิพลต่อสังคมมนุษย์เหล่านี้ทำให้มันได้รับฉายา "เพื่อนที่ดีที่สุดของมนุษย์"

บรรพบุรุษและที่มาของความเชื่อ

กลับมาสำรวจ

วิวัฒนาการด้านโมเลกุลของหมาชี้ให้เห็นว่าหมาเลี้ยงนั้น (*Canis lupus familiaris*) สืบทอดมาจากจำนวนประชากรหมาป่า (*Canis lupus*) เพียงตัวเดียวหรือหลายตัว สะท้อนให้เห็นถึงการตั้งชื่อพวกมัน หมาสืบทอดจากหมาป่าและหมาธรรมชาติสามารถผสมข้ามพันธุ์กับหมาป่าได้ด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับหมานั้นถูกฝังลึกในด้านโบราณคดีและหลักฐานที่ตรงกันชี้ให้เห็นช่วงเวลาของการทำให้หมาเชื่องในยุคหินใหม่ ใกล้ ๆ กับขอบเขตของช่วงเพลสโตซีนและโฮโลซีน ในระหว่าง 17,000 - 14,000 ปีมาแล้ว ซากกระดูกฟอสซิลและการวิเคราะห์ยีนของหมาในยุคอดีตกับปัจจุบัน และประชากรหมาป่ายังไม่ถูกค้นพบ หมาทั้งหมดสืบอายุอาจเกิดจากเหตุการณ์ที่ทำให้เชื่องด้วยตัวเองหรือไม่ก็ได้ถูกทำให้เชื่องด้วยตัวมันเองในพื้นที่มากกว่าหนึ่งพื้นที่ หมาที่ถูกเลี้ยงให้เชื่องแล้วอาจจะผสมข้ามพันธุ์กับประชากรหมาป่าที่อยู่ในถิ่นนั้น ๆ ในหลาย ๆ โอกาส กระบวนการนี้รู้จักในทางพันธุศาสตร์ว่า อินโทรเกรสชัน (Introgression)

ในยุคแรก ๆ ฟอสซิลหมา กะโหลก 2 จากรัสเซียและซากกระดูกกลางจากเยอรมนี พบเมื่อ 13,000 ถึง 17,000 ปีมาแล้ว บรรพบุรุษของมันเป็นหมาป่าไฮลาร์กติก (*Canis lupus lupus*) ซากศพของหมาตัวเล็กจากถ้ำของสมัยวัฒนธรรมนาทูเฟียนของยุคหินได้ถูกเก็บไว้ในแถบตะวันออกเฉียงใต้ มีอายุราว 12,000 ปีมาแล้ว เข้าใจว่าเป็นทายาทมาจากหมาป่าในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภาพศิลปะบนหินและซากกระดูกชี้ให้เห็นว่า เป็นเวลากว่า 14,000 ปีมาแล้วที่หมาในที่นี้กำเนิดจากแอฟริกาเหนือข้ามยูเรเชียไปถึงอเมริกาเหนือ หลุมฝังศพหมาที่สุสานยุคหินของเมืองสเวิร์ดบอร์กในประเทศเดนมาร์กทำให้นักไปถึงในยุคยุโรปโบราณว่าหมามีค่าเป็นถึงเพื่อนร่วมทางของมนุษย์

การวิเคราะห์ทางยีนได้ให้ผลลัพธ์ที่ออกมาไม่เหมือนกันมาจนถึงทุกวันนี้ วิล่า ซาโวลเอน และเพื่อนร่วมงาน พ.ศ. 2540 สรุปว่าบรรพบุรุษของหมาได้แยกออกจากหมาป่าชนิดอื่น ๆ มาเป็นเวลาระหว่าง 75,000 ถึง 135,000 ปีมาแล้ว เมื่อผลการวิเคราะห์ที่ตามมาโดยซาโวลเอน พ.ศ. 2545 ชี้ให้เห็น เผ่าพันธุ์ดั้งเดิมจากกลุ่มยีนสำหรับประชากรหมาทั้งหมดระหว่าง 40,000 ถึง 15,000 ปีมาแล้ว ในเอเชียตะวันออกเฉียง เวอร์จิเนลลี พ.ศ. 2548 แนะนำว่าอย่างไรก็ดี ช่วงเวลาของทั้งคู่จะต้องถูกประเมินผลอีกครั้งในการค้นพบเมื่อเร็ว ๆ นี้ แสดงให้เห็นว่า นาฟิกาโมเลกุลแบบเก่าที่ใช้วัดเวลานั้นได้กะเวลายุคสมัยของเหตุการณ์ทางธรณีวิทยาเกินความจริง โดยในความจริง และในการเห็นพ้องกันว่าด้วยเรื่องหลักฐานทางโบราณคดี เป็นเวลาเพียง 15,000 ปีเท่านั้นที่ควรจะเป็นช่วงชีวิตสำหรับความหลากหลายของของหมาป่า

สหภาพโซเวียตเคยพยายามนำหมาจิ้งจอกมาเลี้ยงให้เชื่อง เช่นในหมาจิ้งจอกเงิน และสามารถนำมาเลี้ยงได้เพียงแค่ 9 ตัวอายุของมันหรือน้อยกว่าอายุขัยของมนุษย์ นี่ยังเป็นผลในการเปลี่ยนแปลงด้านอื่น เช่น สัตว์ที่จะกลายเป็นสีดำ สีขาว หรือสีดำปนขาว พวกมันได้พัฒนาความสามารถในการขยายพันธุ์ตลอดปี หางที่โค้งงอมากขึ้น และหูที่ดูเหี่ยวเย่นเหมือนอวัยวะเพศชาย

ชีววิทยา

กลับหน้าสารบัญ

กายวิภาคศาสตร์

หมาถูกคัดเลือกผสมพันธุ์มาเป็นเวลาพันปีเพื่อให้มีพฤติกรรมหลากหลาย การรับรู้ความรู้สึก และลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างกัน[13] หมาสายพันธุ์ต่าง ๆ ในสมัยใหม่มีขนาด รูปร่าง และพฤติกรรมหลากหลายกว่าสัตว์เลี้ยงชนิดอื่น[13] หมาเป็นทั้งนักล่าและสัตว์กินซาก และมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรง กระดูกข้อเท้าเชื่อมกัน และระบบหมุนเวียนเลือดที่ช่วยในการวิ่งและความอดทน และมีฟันที่จับและฉีกให้ขาด เช่นเดียวกับสัตว์นักล่าที่เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดอื่น

ขนาดและส่วนสูง

หมามีขนาดและน้ำหนักแตกต่างกัน หมาตัวเล็กที่สุดที่รู้จักกันคือหมาพันธุ์ออร์กเซอร์ไทร์เรียร์ เมื่อยืนอยู่จะสูง 6.3 เซนติเมตร ยาว 9.5 เซนติเมตร ตลอดทั้งหัวและลำตัว และหนัก 113 กรัม หมาตัวใหญ่ที่สุดที่รู้จักคือหมาพันธุ์อิงลิชมาสตีฟ หนัก 177.6 กิโลกรัม และความยาวจากจมูกถึงหาง 250 เซนติเมตร[14] หมาที่สูงที่สุดคือหมาพันธุ์เกรตเดน เมื่อยืนอยู่สูง 195.7 เซนติเมตร[15]

ประสาทสัมผัส

ประสาทสัมผัสของหมา ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การดมกลิ่น การรับรู้รสชาติ การสัมผัสและการตอบสนองไวต่อสนามแม่เหล็กของโลก

หาง

หมามีหางหลายรูปร่าง ได้แก่ ตรง ตรงตั้งขึ้น โค้งคล้ายเคียว ม้วนเป็นวง หรือหมุนเป็นเกลียว หน้าที่หลักของหางหมาคือสื่อสารอารมณ์ของมัน เป็นสิ่งสำคัญกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในหมานักล่าบางตัวถูกกุดหางเพื่อป้องกันการบาดเจ็บ[16] หมาบางสายพันธุ์ เช่น Braque du Bourbonnais ลูกหมาอาจเกิดมามีหางสั้นหรือไม่มีหางเลยก็ได้[17]

สุขภาพ

พืชที่ปลูกตามบ้านเรือนหลายชนิดเป็นพิษกับร่างกายของหมา เช่น ต้นคริสต์มาส เบโกเนีย และว่านหางจระเข้[18]

หมาบางสายพันธุ์มีแนวโน้มเจ็บป่วยเป็นโรคบางโรค เช่น คอกและสะโพกเจริญผิดปกติ ตาบอด หูหนวก หลอดเลือดแดงตีบ ปากแหว่งเพดานโหว่ และกระดูกสะบ้าเคลื่อน

สติปัญญาและพฤติกรรม

หมาแต่ละตัวและแต่ละสายพันธุ์ มีสัญชาตญาณของตนเอง นับตั้งแต่เริ่มกระบวนการเปลี่ยนแปลง จากหมาป่ามาเป็นหมาเลี้ยง ได้มีการคัดเลือกและพัฒนาสายพันธุ์หมาสืบทอดกันมามากกว่า 4,000 ชั่วอายุ ทำให้ลักษณะร่างกายของหมาหลายสายพันธุ์ เปลี่ยนแปลงไปจากบรรพบุรุษของพวกมันอย่างมาก แต่หมาแต่ละสายพันธุ์ยังคงรักษาลักษณะพฤติกรรมของหมาป่าที่มันเคยเป็นไว้ได้ไม่มากนักน้อย ทั้งหมาป่าและหมาเลี้ยงมีวิธีสื่อสารโดยการเห่า การใช้ภาษากาย และสัญชาตญาณในการรวมกลุ่ม ทั้งนี้หมามีพฤติกรรมให้การสร้างอาณาเขตของมัน เช่น การฉี่รดตามที่ต่าง ๆ เพื่อบอกว่าตรงนี้เจ้าของ และการเดินเป็นวงกลมก่อนนอนเพื่อกระจายกลิ่นตัวไปรอบ ๆ และกำหนดอาณาเขตไม่ให้สัตว์ตัวอื่นเข้ามารบกวน

บทบาทกับมนุษย์

กลับมาสำรวจ

วัฒนธรรมของการเลี้ยงสุนัขนั้นมีมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ โดยเดิมนั้นจะเป็นสุนัขป่า และได้รับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อมาอาศัยกับมนุษย์ ซึ่งสุนัขเป็นสัตว์ที่ถูกเอาไว้ใช้งาน เช่น เลี้ยงสุนัขไว้เพื่อออกล่าสัตว์ร่วมกับมนุษย์ เลี้ยงไว้เพื่อควบคุมหรือต้อนสัตว์ เลี้ยงไว้เพื่อเฝ้าบ้าน เป็นต้น

ปอมเมอเรเนียน (Pomeranian)

กลับมาสำรวจ

ปอมเมอเรเนียน (Pomeranian) สุนัขตัวเล็กหัวใจไม่เล็กและเคล็ดลับในการดูแลสุขภาพ

ทำความรู้จักปอมเมอเรเนียน (Pomeranian)

ปอมเมอเรเนียน (Pomeranian) เป็นสุนัขที่จัดอยู่ในกลุ่ม Toy Group แม้ว่าจะมีขนาดตัวเล็กแต่ปอมเมอเรเนียนกลับครองใจเจ้าของผู้เลี้ยงมาอย่างยาวนาน แถมยังเป็นสายพันธุ์สุดโปรดของทั้งเจ้าของอย่างเราและเชื้อพระวงศ์ชั้นสูง แง่มประวัติของสุนัขสายพันธุ์นี้ยังมีความน่าสนใจไม่แพ้สายพันธุ์ไหน ด้วยขนที่ฟูนุ่มน่ากอด หน้าตาจิ้มลิ้ม มีความเป็นมิตรน่ารักมีชีวิตชีวา ขนาดตัวที่แสนกะทัดรัด ข่างเอาจอกเอาจใจ แอคทิฟแสนกระตือรือร้น และเก่งไม่แพ้สุนัขสายพันธุ์ไหนในสนามประลองความสามารถก็เล่นทำได้ไปเสียหมดทุกเรื่องขนาดนี้ มีน้ำละทำไมใครๆ ก็เรียกปอมเมอเรเนียนว่าเป็นสุนัขตัวเล็กแต่ความสามารถรอบด้าน

ลักษณะนิสัย

กลับมาสำรวจ

ปอมเมอเรเนียนจะมีน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 1.3-3.1 กิโลกรัม และจัดว่าเป็นสุนัขที่มีขนาดตัวเล็กที่สุดในตระกูลสปิทซ์ (โดยมีญาติๆ เป็นสายพันธุ์ซามอยด์ อลาสกัน มาลามิว และ นอร์วีเจียน เอลก์ฮาวด์) แต่ความนิยมในสุนัขสายพันธุ์นี้ไม่ได้เลิกไปตามขนาดตัว โดยเฉพาะเมื่อปอมเมอเรเนียน กลายเป็นสุนัขตัวโปรดของพระราชินีวิกตอเรีย (อ่านเพิ่มเติมที่ ประวัติสายพันธุ์ปอมเมอเรเนียน)

แม้จะน่ารัก มีขนสวย ฉลาด และแสนรักดีต่อครอบครัวขนาดไหน แต่อย่าปล่อยให้ความน่ารักหลอกคุณว่าสุนัขสายพันธุ์นี้จะมาตลอดเคียงคุณตลอดเวลาเพราะปอมเมอเรเนียนก็มีความอึดไม่ใช่น้อย แถมยังมีความขี้สงสัยเป็นที่สุด และถึงจะมีขนาดตัวเล็ก แต่เสียงเห่าของปอมเมอเรเนียนดังไม่แพ้

ใครที่ต้องการจะสอนหรือฝึกปอมเมอเรเนียน บอกเลยว่าคุณสามารถทำได้ แต่ต้องอาศัยความสม่ำเสมอและอดทนในการฝึกหน่อย เพราะถ้าเจ้าของไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับปอมเมอเรเนียนในฐานะเจ้านายได้ สุนัขสายพันธุ์นี้ก็พร้อมที่จะเป็นนายคุณ และอาจจะสร้างพฤติกรรมน่าปวดหัวให้กับเจ้าของได้ไม่น้อยเลยทีเดียว

ปอมเมอเรเนียนจัดว่าเป็นสุนัขที่มีพลังงานล้น ชอบที่จะออกไปเดินเล่นข้างนอก รักที่จะเหิดหน้าให้ดูสง่างาม เจอผู้คนใหม่ๆ และสำรวจโลกด้วยการดมฟุดฟิด และควมมีพลังงานเชิงบวกของสุนัขสายพันธุ์นี้ ทำให้ปอมเมอเรเนียนเหมาะที่จะเป็นสุนัขที่ช่วยฟื้นฟูผู้ป่วย ผู้สูงอายุที่อยู่ที่บ้าน

ขนาดของปอมเมอเรเนียน

กลับมาสารบัญ

ปอมเมอเรเนียนจัดเป็นสุนัขขนาดเล็ก โดยมีความสูงประมาณ 7-12 นิ้ว และมีน้ำหนักอยู่ที่ 1.3-3.1 กิโลกรัม จึงจัดอยู่ในกลุ่ม Toy Group และมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 12-16 ปี

บุคลิกของปอมเมอเรเนียน

กลับมาสารบัญ

สุนัขปอมเมอเรเนียนโดดเด่นที่ความฉลาดและมีชีวิตชีวา สุนัขสายพันธุ์นี้ชอบที่จะพบปะผู้คนใหม่ๆ และชอบที่จะเจอสัตว์เลี้ยงตัวอื่นๆ ด้วยเช่นกัน แต่ปอมเมอเรเนียนมักจะคิดว่าตัวเองเป็นน้องหมาตัวใหญ่ (ตัวเล็กแต่ใจกล้ามาก) แถมยังขี้สงสัยแบบสุดๆ จึงเหมาะที่จะให้สุนัขปอมเมอเรเนียนทำหน้าที่เฝ้ายาม

มีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยและอารมณ์ของปอมเมอเรเนียน เช่น พันธุกรรม การฝึก และการเข้าสังคม ลูกหมาปอมที่มีนิสัยที่ดีจะมีความช่างสงสัย ขี้เล่น ชอบที่จะเข้าหาคน และอยู่ด้วย หากคุณจะเลือกปอมเมอเรเนียนซักตัวมาเป็นหนึ่งในสมาชิก ก็ควรเลือกสุนัขตัวที่ยอมนั่งตักคุณแบบเต็มใจ ไม่ใช่สุนัขที่ไล่กัดเพื่อนตัวอื่น หรือขี้อายเสียจนแอบอยู่ที่มุมห้องอยู่ตัวเดียวอย่างเดียวดาย

บรรณานุกรม

กลับหน้าสารบัญ

แซ่หวัง, ค. (2565). หมาหิ้วน้ำจืด ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Publication Number 1)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.